

Đức Tính Ngay Thẳng

Các bạn Tráng sinh thân mến,

Điều luật đầu tiên của người Hướng Đạo là trọng danh dự, và, để thực hiện được điều luật này, người Hướng Đạo phải rèn luyện cho được đức tính ngay thẳng.

Giải thích một cách đơn giản, người ngay thẳng là người nghĩ sao làm vậy.

Trên đường đời, hay trên bước đường sinh hoạt Hướng Đạo nữa, có lẽ bạn đã từng gặp nhiều người nghĩ một đằng làm một nẻo, và nói một đằng làm một nẻo. Họ là những người không ngay thẳng. Những người không ngay thẳng có lòng dạ quanh co như cửu khúc trường xà, có miệng lưỡi trơn tru như bôi mỡ và thường có những việc làm gây cho người khác khó hiểu.

Trong môi trường xã hội hay môi trường chính trị hoặc trên chợ đời buôn bán, những người không ngay thẳng thường nhắm đến những mục đích riêng của họ như quyền lực, danh vọng, tiền bạc. Cái lòng dạ quanh co như cửu khúc trường xà của họ luôn luôn thâm trầm toan tính làm sao đạt được những mục đích riêng tư này. Họ có thể ”nhát dạ sinh bá kế” (một đêm nghĩ ra trăm kế). Đối với họ, chỉ có mục đích riêng tư của họ là quan trọng mà thôi.

Tuy nhiên, những người không ngay thẳng này đâu có để cho ai biết những mục đích vị kỷ của họ. Miệng lưỡi trơn tru như bôi mỡ của họ luôn luôn nói đến những lý tưởng cao đẹp mà họ muốn cứu nước, nào là muốn giúp dân, nào là muốn phục vụ nhân quyền xã hội. Nghe họ nói mà cảm động muốn khóc. Bởi vì, qua miệng lưỡi của họ, họ yêu nước quá mà, họ thương dân quá mà, tấm lòng đối với tha nhân của họ bao la như trời như biển mà; tưởng chừng như họ sẵn sàng hy sinh tất cả, kể cả mạng sống cho những điều tốt đẹp mà họ rêu rao.

Đến khi quan sát thật kỹ những gì mà người không ngay thẳng làm, mọi người mới ngã ngửa. Bởi vì nói một đằng làm một nẻo, đâu có gạt gẫm được ai. Đâu có cái gì khuất lấp được lâu dưới ánh sáng mặt trời. Và, đâu có ai ngu để cho mình khôn hoài.

Trong môi trường sinh hoạt Hướng Đạo, thỉnh thoảng có vài trường hợp không ngay thẳng cũng được nhìn thấy. Đây là một điều đáng buồn, một điều đáng phàn nàn, bởi vì, ngay thẳng là đức tính quý báu của người Hướng Đạo.

Một vài người khi làm một việc gì đó, thường luôn luôn nói rằng làm vì Phong Trào, làm vì “các em”, vì muốn “giúp ích”. Tội nghiệp cho Phong Trào, tội nghiệp cho “các em”, khi những người này chỉ “giúp ích” cho cái mục đích riêng tư của họ, hoặc cho cái tự ái của họ. “Phong trào” hay “các em” chỉ là tấm bình phong che đậy cho cái tham vọng riêng tư, hoặc cho lòng tự ái của họ mà thôi.

Bởi vậy khi có những trường hợp không ngay thẳng đã xảy ra như vậy, nên khi sự việc đã xảy ra rồi, nhiều thắc mắc mới nổi lên, tại sao như vậy? Tại sao như vậy? Và tại sao như vậy?...

Nếu là người Hướng Đạo giữ được đức tính ngay thẳng, làm việc minh bạch, như cái bánh được lột lá, thì làm gì có những cảnh phải thanh minh thanh nga, làm gì có những thắc mắc này.

Các bạn Tráng sinh thân mến,

Phong Trào Hướng Đạo không phải là một môi trường chính trị, lại càng không phải là một cảnh chợ đời buôn bán vẫn mở rộng cánh cửa để cho họ mặc sức mà tung hoành.

Tìm đến Phong Trào với mục đích riêng tư như vậy mà làm chi? Phong trào có tội tình gì mà đến nỗi bị lợi dụng như vậy? “Các em” có tội tình gì mà bị đem ra làm bình phong như vậy? Hay là, tham vọng lớn mà không đủ khả năng bon chen với đời, đành phải lợi dụng cái tình huynh đệ, tỷ muội của Hướng Đạo để thỏa mãn những mục đích thâm kín của mình.

Các bạn Tráng sinh thân mến,

Câu chuyện bên lửa hôm nay, tôi muốn chia sẻ với các bạn rằng chúng ta trân trọng giữ gìn tính ngay thẳng như là một đức tính quý báu của người Hướng Đạo. Đức tính này giúp chúng ta giữ gìn được điều luật thứ nhất của Phong Trào. Và, một điều quan hệ, nếu giữ được tính ngay thẳng, chúng ta dễ dàng nhận ra sự không ngay thẳng của người khác. Nhờ đó, chúng ta sẽ khỏi phải đặt những câu hỏi tại sao? tại sao? và tại sao?

Thân chúc quý bạn có kỳ trại vui và một đêm ngủ ngon bên lửa.

Sóc Vui Vẻ - Nguyễn Đức Lập